

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ За кордоном

Тел. „Свобода“: B'ergen 4-0807 — 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: B'ergen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НОВИЙ БІЛЬЙОН НА АТОМОВУ ЕНЕРГІЮ

Вашингтон, 11. квітня. — Комісія приділів палати репрезентатів призначила \$1,090,397 на розвиток атомової енергії в найближчому окарбовому році, який починається 1. липня. Ця сума знаходиться між сім і пів бильйонами, призначеними на 28 незалежних урядових агенцій. Сума, призначена на атомову енергію с \$150,000,000 вища ніж теперішнього року. Однак вона менша на 77 бильйонів ніж домагалася комісія атомової сили. Ухвала признати високу суму на атомову енергію запала під впливом заяви предідника комісії атомової сили Дейвида Лілента, який посвідчив, що впровадження останнього року зробило великий поступ в розвитку атомової енергії, а дальший розвиток прийдє негайно. Він згадав теж про новий помисл у винаході атомової зброї. З кінцем теперішнього окарбового року повний видаток на атомові проекти дійде до чотирьох бильйонів.

ГУВЕР КАЖЕ, ЩО ВИДАТКИ НА ЗБРОЮ Є „ЗАСТРАШАЮЧІ“

Вашингтон. — Колишній президент Герберт Гувер вийшов з закидом на адресу військових властей за їхню розтратаість у видатках на оборону краю, називаючи розтратаість „застрашаючою“. Що б винину далі розтратаість Гувер комитету реформи бюджетової системи військових цілн, бо теперішня система спонукує не тільки уряд, але й конгрес до розкидання гроша. Гувер сказав сенатській комісії військової служби, що видатки на оборону поважно загрожують нашій красній економіці. За свідомством Фердинанда, Еберстада, члена комісії для реорганізації езекутивної ділянки уряду, неспотрібні видатки на оборону досягають півтора бильйона доллярів річно.

ЛЕГАЛЬНА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ДІЄ ЯК КОНСПІРАТИВНА

Нью Йорк. — Підчас переслухання Герберта А. Филбрика, насадженого Федеральним Бюром Інвєстгації свідка в процесі проти 11 комуністичних провідників адвокати оборони витягували від нього зізнання, що „Комуністична партія, хоч і організована на підставі закону, переводила свої дії на потайки, законспіровано. Коли партія дала доручення якомусь членові не виступати як член партії, вона теж наказувала йому навіть під приягою заявляти, що він не є членом партії. Филбрік ствердив, що нема різниці між „Комуністичною партією і такими її підділками, як „Молодіша Комуністична Ліга“ чи „Молоді Комуністи“. Про себе сказав свідок підчас перехрестних питань, що він не брав платні за свою удавану працю серед комуністів, бо вважав це патріотичним обовязком, а діставав з Бюра Інвєстгації тільки зворот коштів подорожі та інших видатків. Він був членом Комуністичної партії ще на так довго перед покликанням його на свідка. Коли адвокат оборони запитував його, чи він казав кому „Комуністичній організації, що він посилає звіти до Еф Бі Ай, вся публіка в суді зареветалася.

ПОВНИЙ ВИДАТОК НА НУСПІЛЬНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЙДЕ ДО СЬОМИ БІЛЬЙОНІВ

Вашингтон. — Артур Дж. Алтмейер, комісар суспільного забезпечення, виявив, що уряд має на меті перевести план повного суспільного забезпечення до 1950 року. План обійме старечу пенсію, для оставших при житті малолітніх і вдів, постійну неспосібність до праці, хвилову неспосібність, забезпечення на випадок безробіття й недуги. Це все коштуватиме сім бильйонів річно. На покриття коштів треба буде стягати 15% від платні. На робітника припаде 5%, тільки само на роботодавця, а решту 5% мав би доплачувати федеральний уряд.

СТАРИСТЬ ЦЕ НЕДУГА, ТВЕРДИТЬ ДОСЛІДНИК

Ст. Луїс, Мо. — Старість, яку знає теперішній цивілізований світ, це тільки недуга, а не процес, як про це казав на універсальному конгресі в Вашингтоні у дебати над реформою старечого віку. Головний реферат на цю тему виволосив д-р Володимир Коренчевський, уродженець Румунії, а тепер професор університету в Оксфорд, в Англії. На підставі своїх досвідів і студій в геронтології Коренчевський дораджує створити міжнародну фундацію для студій старечого віку. Він каже, що старі люди повинні якнайбільше оставатися вдома однак відокремлено, і то при дітях, щоб можна від них дістати поміч в несподіваній потребі. Коли нема родини, то старих людей треба приміщувати в громадських домах.

СТРАХ НА ГАЗЕТИ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — Вже другий раз упродовж тижня перестали виходити всі чотири щоденники в столиці внаслідок страйку пресових і стереотипових робітників. Газети обслуговують мильйон мешканців в цілій окрузі. Високі урядовці вичитують новинки з пресових звітів, надсланих до їх бюр.

ПІДПРИЄМСТВО ЕДИСОНА ПОСИЛАЄ НА ПЕНСІЮ АЛЬКОГОЛІКІВ

Нью Йорк. — Підприємство Консолідейтед Едісон Компані вже від п'яти років признає пенсію для застарілих алкоголік, як це робить з людьми хворими на туберкульозу або на катаракту. Урядовці прийшли до висновку, що алкогольізм є недугою, однак треба відрізняти від звичайного пиття алкогольних напиків. Від часу, коли підприємство признає пенсію алкоголікам, кількість хворих на таку недугу зросло втричі. Аल्коголізм починається від постійного пиття і доходить до налогу, без якого людина не може жити. Тоді вона стає не спосібна до праці і її треба посылати на пенсію. Відправа зі служби залежить від кількості років праці перед тим.

ЧОТИРИ РОКИ НА ПОСТІ ПРЕЗИДЕНТА ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ. — Дня 12-го квітня цього року пройшло точно чотири роки, як Містер Гарі С. Труман став президентом нашої країни. Цей високий уряд шефа езекутивних Злучених Держав Америки він займає чотири роки тому на підставі конституційного наступства після наглої смерті президента Френкліна Делано Рузвельта. В листопаді минулого року американський народ виявив своє довіря президентові Труманові, вибравши його знову на цей високий пост. Згодом сити протягом минулих чотирьох років стояла без сумніву під знаком провідної ролі Америки та її Президента.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПЕВНЯЄ МИР УПРОДОВЖ ДВОХ РОКІВ

Вашингтон, 11 квітня. — У переддень четвертої річниці обняття влади після несподіваної смерті Френкліна Делано Рузвельта 12 квітня 1945 р., президент Гері С. Труман виявив повний оптимізм і запевнив прихвних у Білому Домі кореспондентів, що мир прийдє впродовж двох років. Теперішній світ, на думку президента, знаходиться в половині дороги до добробуту й веселого настрою. Він того переконання, що перед двома роками (тобто тоді, коли він проголосив „Доктрину Трумана“) стримано небезпеку ще одної світової війни тим, що Греція й Туреччина дістали запевнення допомоги перед наїздом тоталітарних сил. Труман проголосив поміч Туреччині й Греції 12 березня 1947 р., а рік потім, 17 березня 1948 р. проголосив у конгресі План Маршала для підвигнення Європи. Труман каже, що впродовж дальших двох років 380,000,000 людей й заживуть мирним життям. Цифра 380,000,000 обіймає населення Європи, включаючи й під-советські країни, разом з цілим Балканом. Це значить, що президент надіється порозуміння з Советами в справі у-самостійнення країн теперішніх советських сателітів.

ІТАЛІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗВОРОТУ ТРЬОХ КОЛОНІЙ

Лейк Соксес, Н. Й., 12 квітня. Італійський міністер закордонних справ, граф Карльо Сфорца, закликав вчора Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, щоб він рекомендував „чесний компроміс“ в справі колишніх італійських колоній та передачу під протекторат Італії під наглядом ОД Самалі, Ерітрею й Триполітанію. Сфорца не згадував про Лівію і це вважається обійти чартер Об'єднаних Націй. Він вважає, що західні союзники хочуть цим створити силу, яка могла б заставити до виконання рішень Генеральної Асамблеї, хоча згідно з чартером єдиноправною в цій справі мала б бути Рада Безпеки, в якій — як відомо — великодержави мають право спротиву, що його Советський Союз вже 30 разів над-ужив.

„ГОЛОС АРГЕНТИНИ“ ПО РАДІО

Буенос Айрес. — Президент Аргентини, Хуан Перон, відкрив радіову програму „Голос Аргентини“ дня 11 квітня, хоч ця програма мала початися щойно 1 травня. При нагоді відкриття президент з признанням віднісся до системи приватних підприємств, виконують факт, що три приватні радіові станції допомагали урядові започаткувати програму „Голос Аргентини“, контрольованої урядом. През-

ТАЄМНА РАДІОВИ-СИЛЬНЯ В УКРАЇНІ

УБІ подає за швейцарським часописом „Ді Таг“ та з „кол політичної еміграції“ інформацію, що в цілому ряді країн за советською залізною завісою, між ними теж в Україні, існують таємні радіовисильні, що обслуговують відповідними інформаціями місцеве населення, як теж передають закордон правдиві відомості про події в їх країнах. І так, в Західній Європі можна почути на коротких хвилях радіовісті сербською мовою, що ведуть пропаганду за короля та проти Тіта І СС СР. Ця сама радіовисильня повідомляла, що в Східній Європі є тепер аж 5 тайних радіостанцій, по одній в Україні, в Польщі, в Болгарії, на Словаччині та в Чехії. Стверджується, що умовини для праці таємних радіостанцій в Україні в останньому часі дуже погіршилися, з огляду на терор НКВД та драконські заходи проти тих, що тих таємних радіопередач слухали б.

КИЇВ ПРО БОІ З ПОВСТА-НЦЯМИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Німецька газета „Абенпост“ у Франкфурті подала — згідно з повідомленням „Неділі“ — інформацію Київської радіовисильні, в якій говориться, що „війська НКВД знищили в Карпатській Україні українську націоналістичну групу, яка від місяця перебувала в лісах, нападаючи на села, хутори і колективні господарства“. В повідомленні підтверджується, що советські відділи звели з українськими повстанцями запеклий бій та додається, що повстанці, які „за останній час пограбували багато автовантажних транспортів“, мали прийти в Карпатську Україну з району Львова, намагаючись прорватися до Австрії.

ІТАЛІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗВОРОТУ ТРЬОХ КОЛОНІЙ

Лейк Соксес, Н. Й., 12 квітня. Італійський міністер закордонних справ, граф Карльо Сфорца, закликав вчора Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, щоб він рекомендував „чесний компроміс“ в справі колишніх італійських колоній та передачу під протекторат Італії під наглядом ОД Самалі, Ерітрею й Триполітанію. Сфорца не згадував про Лівію і це вважається обійти чартер Об'єднаних Націй. Він вважає, що західні союзники хочуть цим створити силу, яка могла б заставити до виконання рішень Генеральної Асамблеї, хоча згідно з чартером єдиноправною в цій справі мала б бути Рада Безпеки, в якій — як відомо — великодержави мають право спротиву, що його Советський Союз вже 30 разів над-ужив.

ЛІСЕНКА, БАЖАНА І КОРНИЧУКА „ЖАЛУВАЛИ“ МЕДАЛЯМИ

Москва, 12. квітня. — Московська преса подає величезні повідомлення про нагородження „сталінськими преміями“ цілого ряду осіб, за „видатні досягнення“ в галузях советської науки, техніки, мистецтва і літератури. Між іншими „нагороджених“ цими преміями подибується теж кількох українців, як біолог Трофим Лисенко та „сталінські лауреати“ в літературі — Бажан і Корнійчук.

СОВЕТИ ПРОТИ ОКРЕМОЇ СТОРОЖІ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Лейк Соксес, Н. Й., 12 квітня. Представник Советського Союзу, що досі мовчав в справі пропозиції створення окремої військової сторожі Об'єднаних Націй, зложеної з

ДАЛЬШИХ ВІДПОВІДАЛЬНИХ НАЦІСТІВ ЗАСУДЖЕНО ЗА ВОЄННІ ЗЛОЧИННИ

Нюрнберг, Німеччина, 12. квітня. — У відомому процесі т. зв. „Вільгельмштрассе“, імені проти керівних осіб бувшого гітлерівського міністерства закордонних справ, американський трибунал признав вчора винними в допомозі Гітлерові в його злочинах проти миру та у воєнних злочинах п'ятьох дальших відповідальних нацистів. Між признаними винними в цих злочинах є: барон Ернст фон Вайцекер, бувший державний секретар в гітлерівському міністерстві закордонних справ, вину якого подтверджено в допомозі до агресивної війни та в злочинах проти жидів. Винним у тих самих злочинах подтверджено Ернста Бермана, бувшого шефа політичного відділу в гітлерівському міністерстві закордонних справ, німецького амбасадора в Китаю та радника німецької амбасаді в Лондоні. Інші, вину яких в допомозі до агресивної війни подтверджено, це: Вільгельм Кашпер, державний секретар та перший економічний дорадник Гітлера; Ганс Гайнріх Ляммер, державний міністер і шеф канцелярії Райху, та заступник Герінга в його плані „гартмат замість масла“, Павль Кернер. Трибунал продовжує відчитувати довгий реєстр воєнних злочинів, доповнених воєн 21 обвинуваченням на теперішньому суді, що його вважається продовженням попереднього суду в цьому самому місці проти головних гітлерівських воєнних злочинців, що, як відомо, закінчився вироком і виконанням карі смерті на Герінгу, Ріббентропі та інших гітлерівських міністрах.

КОШТА ОКУПАЦІЇ І СКИТАЛЬНИКИ ПРИЧИНОЮ ФІНАНСОВИХ ТРУДНОЩІВ АВСТРІЇ

Відень, 12. квітня. — Поодинокі члени австрійського уряду почали бити на тривогу з приводу критичного фінансового положення країни, в наслідок великих видатків на покриття коштів окупації та на вдержання около 300,000 скитальників. Як відомо, Америка вже давно не тільки подарувала Австрії кошта на вдержання американських окупаційних військ, але ще й сама доплачує великі суми на допомогу Австрії, та щоб та могла оплатити кошта советської окупації. З огляду на важке фінансове положення, Австрія знову домагається від американців та від ІРО поспіху в остаточному погодженні справи втічаків, що все ще великими масами напливають до цієї країни зі Східної Європи.

НІМЦІ ПРОПОНУЮТЬ „АДМІНІСТРАЦІЙНИЙ СТАТУТ“ ЗАМІСТЬ „КОНСТИТУЦІЇ“

Вад Гудесберг, Німеччина, 12. квітня. — Представники західно-німецьких партій, що вже від довгого часу в місті Бонн підготовлюють конституцію запропонованої західними союзниками федеративної західно-німецької держави, все ще не можуть погодитися щодо оформлення цієї держави та її окупаційного статуту. В останньому соціал-демократи запропонували, щоб назву „конституції“ заступити назвою „адміністративного статуту“, що своєю суттю більше відповідає справжньому положенню Німеччини.

СОВЕТСЬКІ ЗАХОДИ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ СХІДНО-НІМЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Берлін, 12. квітня. — Рівночасно з приспіненими заходами західних союзників для встановлення федеративної західно-німецької держави, більшовики почали свою пропагандивну кампанію з фінцією німецької держави в советській зоні. Президія створеної більшовиками т. зв. німецької Народної Ради видала залик до німців, щоб вони зняли масову участь в „народному конгресі“, що має відбутися в днях 15. і 16. травня в Берліні та на якому має бути проголошена „конституція“ для Східної Німеччини, ухвалення резолюції з домаганням забрати з Німеччини всі окупаційні війська і описля закінчення мирового договору. В конгресі має взяти участь 2,000 „народних представників“, з того 1,500 зі советської і 500 зі західних зон.

НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ КОМУНІСТАМИ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ

Париж, 12. квітня. — Французькі комуністи поповнили серіозний „ухил“ в більшовицькому становищі щодо Німеччини. Офіційна комуністична лінія є, що західні союзники створили в своїх зонах Німеччини могутню силу, яку думають використати у війні проти Советів, натомість французькі більшовики забули та проголосили резолюцію, закидаючи західним союзникам політику безсилля в західній Німеччині, подібну до той, що перед війною дозволила Гітлеромі захопити владу.

МОСКВА ПРО „ТЕРОР“ В АМЕРИЦІ

Москва, 12. квітня. — Від деякого часу, головю як в Нью Йорку почався судовий процес проти 11 головних більшовицьких п'ятиколонників в цій країні, моск. преса потішас своїх рабів, мовляв, терор є не тільки в Советях, але теж в Америці. Вчорашня „Правда“ замашисто пише, що „правлячі кола Америки“ зокрема скрипили свій терор проти „прогресивних“ більшовицьких шпигунів після їх нещадної „наукової“ конференції в Нью Йорку.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1915.

ПЕРЕПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з повелістю (англійською частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЩО РОБИТИ?

Бернард М. Барук, знісний дорадник кількох президентів, включаючи й Френкліна Д. Рузвельта, промовляв недавно на конференції стейтсменів губернаторів і посадовців американських міст, скликаних до Вашингтону. На самому вступі промови сказав він таке:

„Майже чотири роки минуло від часу поразки Німеччини й Японії, а ще нема миру. Навпаки, є поважна загроза нової війни і її слідно всюди. Доки ми не вирішимо в наших умах, що зробити з тією загрозою, годі посадовцям, губернаторам і приватним людям знати, що їм робити“.

Прийнято до такого міркування є незнання, як багато буде коштувати „холодна війна“ і як довго вона буде тривати, до якого часу. Якщо чужинним країнам треба буде постачати засоби на зброєння і раз-у-раз запевняти їх щодо майбутньої допомоги, то що робити з потребами в себе дома? Чи справді Америка муситиме далі дивити татар втримання цілих країн?

Думки ці, сказані відверто перед провідними мужами громадського й громадянського життя, призвели самого промовця до такого висновку:

„Заки повище видвинуті питання не є наладнані, до того часу ми всі — губернатори, посадовці, приватні громадяни — є в'язнями федерального уряду. Такі умовини існують тому, що ми живемо в світі спокоїв“.

Щоби зрушити з місця таку непервність, треба — за словами Барука — прийти до якогось закінчення в справі замирення. Правда, в тому напрямку зроблено вже деякий поступ, однак це ще не все. Американцям, казав він, треба розбирати ці справи глядячи на цілий земний глобус і прийти до якогось рішення, а потім зорганізувати себе, щоб таке рішення здійснити.

Осею, докрити якої все це обертається, як сказано, є відсутність миру. Тому треба розправитись насамперед з цим питанням.

Вже треба сказати собі правду, що даремні наші розмови про свободні підприємства, як довго над нами висить загроза війни, бо вільні підприємства можуть функціонувати тільки тоді, як забезпечений мир. Те саме відноситься і до планування. Як можна щось планувати, коли ми не вирішили справи втримання миру?

Інші країни теж застановають над майбутністю і складають плани. Однак вони не можуть нічого зробити без Америки. Знову ж нам треба признатися, що урядові складачі планів поробили великі помилки. Навіть з кінцем другої світової війни урядові чиновники твердили, що після війни

прийде застій і що яких 10-000,000 населення буде без праці. Щоби якось тому зарадити, урядові чиновники переконували нас, що нам треба робити закупки, а для закупки треба більше грошей і знизити податки. Податки знизено на шість мільярдів, хоч прийшли більш видатки на зброєння, на допомогу чужим країнам і на втримання збільшеної армії. Внаслідок таких калькуляцій уряд втратив понад 20 мільярдів, ослабив свою позицію фінансову і прийшла інфляція. Тепер приходиться складати іншу мирову стратегію.

Америка потребує в першу чергу більше купівної сили. Збільшення пенсій, підвищення заробітної плати, зріст суспільного забезпечення — усе це не допоможе, як довго купівна сила гроща буде маліти. Посадники міст і губернатори стейтів не можуть теж започаткувати різних побудов і підприємств, доки не зростуть місські грошові резерви.

Щоб скласти економічний план для якоїсь місцевості, треба мати теж якісь загальні засади. Треба дисциплінувати всі верстви громадянства і всі закутні громади для зрозуміння важливих справ, які стоять перед нами. Коли йдеться

про дійсність, то під теперішню пору треба виконувати тільки такі плани, які не можуть бути відкладені на пізніший час. Інші роботи треба відкласти аж до часу, коли складеться трике-співжиття між нами й іншими країнами.

Тому треба ще раз підкреслити: Мир є американською найважливішою потребою, але мир з самопошаною! Американцям ще нині важко погодитися з думкою, що їхні труднощі походять від їх союзника, який їм допомагав знищити ворога. Хоч як це труднощі, то треба вірити, що мир, за яким ми тужимо, здобудемо. Однак треба йти вперед і мати себе на остерозі.

Коли йдеться про Америку, то не треба покладати в переполюх, думаючи про майбутнє. Америці треба йти з такими, що не думають про її упадок з усіми її вартостями. Америці не треба боятися ні за теперішність, ні за майбутність, якщо вона буде на погрібній, сильна мілітарно, економічно й духовно.

Коли практичний Бернард М. Барук на вступі висловив думку, що ніби „не знати, що робити“, то останнє закінчення вказує, що він добре знає, що робити для забезпечення нації й країни на тепер і на майбутнє.

Московський імперіалізм

(Югославія і Росія).

Ще зовсім недавно комуністичний диктатор Югославії Йосиф Броз-Тіто був улюбленим „сином“ Сталіна. На нього покладала Москва великі надії: Югославія межує з Італією і Грецією, що ведуть свою політику в згоді з західними великими державами — Англією та Америкою. Югославія мала бути тараном для розвитку Італії та Греції.

Але Тіто „зрадник“. Він не хоче слухати московської команди і веде свою політику так, як вважає за вигідне для своєї держави. Цей „бунт Тіта“ проти Москви викликав цілу бурю в комуністичному світі. Тіта виключено з „Комінформу“ і проклято, як „зрадника пролетаріату“.

Чим пояснити такий гнів Сталіна на Тіта? Насамперед, Сталін вважає комуністичні уряди в різних країнах за підлеглих Москві. „Пролетарі всіх країн єдналися“ — це гасло Москви токує так, що комуністи всіх народів мають безумовно виконувати московські накази. Само собою, комуністи різних націй, ставши при владі в своїх країнах, не все готові сліпо виконувати бажання Сталіна. Але Москва має на них бач: загрозу советської армії і страх перед всемогутньою тайною поліцією НКВД.

Тіто має ту вигоду, що в Югославії нема російського війська. Але тим більше це дратує Москву: адже непослух Тіта — „зрадарий“. Цим дається недобрый приклад для комуністів інших держав, що попали під „опіку“ Москви.

Сталін не хоче подарувати Тітові його „зрадли“. Москва має „довгі руки“ і багато золота. Але Сталін тимчасово не вважає за можливе послати своє військо на советську Югославію. Він пробує скинути Тіта з середини, силами югославських комуністів. Тіто пробує проти цього оборонятися. Він немилосердно винищує всіх прихильників Москви. Але хто знає, чи одного дня не поведають у Москву маршала Тіта в кайданах так, як це зробили з грецьким комуністом Маркосом, що командував повстанцями?

Сталін планує викликати в Югославії повстання македонців проти Тіта. Македонці давні бунтарі. З їх територій, розділеної між Грецією, Сербією та Болгарією, Москва хоче створити „самостійну“ Македонію. Тоді Югославія втратить свою південну частину, а Москва могла б здобути вихід до Егейського моря.

Події на Балкані розвиваються дуже драматично. Але ці події мають для нас — укра-

СВЯТО В БОРОТБІ

Так було у Києві, так було й у Львові. Те саме повторилося і десять років тому в Хусті, що був тоді столицею Карпатської України.

Коли Союз Карпатської України на врочистому засіданні ухвалив державний лад цієї частини Української Землі, на неї хлинула вже ворожа сила, щоб знівечити волю її населення та повернути там своє, перерване на 20 років во-

додання. Акт Союзу Карпатської України зафіксував тільки в історії тієї провінції та задокументував перед світом бажання її населення жити своїм незалежним, державним життям.

Але саме в цьому велике значення цього акту.

Всі ми, що пережили ці події в Карпатській Україні, ніколи не забудемо того тремтіння, з яким поставився український загальний до змагання наших закарпатських братів.

Всі ми були свідомі і труднощів там і того, що готовилося та назрівало в міжнародній політиці. Але ми раділи тим, що проблема української державності знову виринула на міжнародній арені.

Всі ми не забудемо й того зговорення ворогів ідеї української державності, які об'єдналися тоді, щоб спільним ударом зліквідувати її і на цьому клаптику Української Землі. Але й не забудемо також окремого ставлення Румунії й Югославії, особливо ж цієї останньої.

Коли ж сьогодні бачимо, в якій ситуації опинилися тодішні безпосередні спричинники ліквідації державності Карпатської України, можемо тільки співчувати короткострої їхньої політики. Але й мусимо зробити відповідні висновки на майбутнє, в широкому, загальнонаціональному та загально-територіальному масштабі. Щоб не жити ілюзіями метаморфоз у психіці цих народів, не обманювати себе різними концепціями та не опинитися знову в подібній ситуації, коли, прийдуть нові події.

Доба короткої державності Карпатської України була особливо важливою для української молоді. Вона стала для неї не тільки нагодою виявити свої патріотичні почуття, але також лекцією, як треба діяти. Вважаємо, що цю лекцію українська молода генерація використала для своєї підготовки.

Коли сьогодні, вшануємо десяти роковини цього великого „свята в боротьбі“ наших земляків у Карпатській Україні, вшануємо в першу чергу жертву Тих, що в цій боротьбі віддали своє життя.

Вшануємо померлих і живих, що провідників української спільноти, Закарпаття, які впродовж короткого чвертьстоліття зуміли, виховати нове покоління, що не знало вже „воєнської“ пісні його батьків з 1914 року, з благаннями до „мєня“: „...Лиди за мене служить на ту войну“ — але, що його гимном стало всеукраїнське:

„Душу тіло ми положим
За нашу свободу!“
Покоління, що вже не може жити в ярмі.

— Ий.

(„Останні Новини“).

командувавши „руки назад!“, наказав мені йти нагору, слідуючи за мною позаду, метрів за два-три“.

В великому, просторому кабінеті, за писаним столом, сидів мій „тілоохоронець“ у новому мундурі, тільки виголений і сильно намазаний пудрою. Поруч нього стояло ще два чекісти без рангових ознак. Запропонувавши мені сісти, „тілоохоронець“ мій надівся, як індик, і прошептів: — Що, візнаєш мене? — Ще б пак! — відповів я, дивлячись на нього.

— Ну, Петрусь, нарешті, ви потрапили до нас. Тепер карта ваша біта-Мішок продерся, і все з нього висипається; все ваше життя перед нами, як на долоні! — заговорив чекіст, що стояв поруч, стежачи за виразом мого обличчя. (Дальше буде).

К. ПЕТРУС

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОБДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

З новими моїми товаришами по камері я познайомився дуже скоро.

Одесит піймався за наліт на хлібний ларьок; краснодарець — за якусь невеличку розтрату; колишній червоний партизан — за якусь справу з підпалом цегельні; два німці-колоністи — за зв'язок із закордоном і одержання від товариста „Браття в пуджі“ грошової допомоги; колишній червоноармієць — за цензурні анекдоти, і останній — місцевий юнак — за анти-советські розмови. За винятком перших двох кримінальників, решта були „контрики“, і з поставленими їм обвину-

ваченнями згідно з 58 статтею, сиділи вже по кілька тижнів. Вони дуже охоче ділилися з мною своїми переживаннями й обурювались проти тих, хто їх „продав“. Особливо хвилювався колишній червоноармієць із місцевої залоги.

Подумайте, — гнівався він, — за якийсь дрібязковий анекдот, і мені загрожує трирічний „штємпель“, га? Все одно я буду на них скаргитися, тобто, Ворошилову і Калініну. За такий підхід до колишнього комсомольця, наймита і червоноармієця „ім“ влетить.

— Ти краще розкажи нашо- му новому товаришеві то-

го самого анекдота — втрутився одесит і засміявся.

— Та що ж тут розказувати, коли цей анекдот усі колгоспні баби знають, — хвилюючись далі, говорив колишній червоноармієць. — Не хочу, а то ще нову справу створять. Можеш сам розказувати... у тебе по-одеському виходить, та й політика всяка з тебе, як із гуски вода.

— Ех, ти — воєка задріпаний! А ще збирається всесвітню революцію робити. Злякався нової справи. За одну справу двічі не судять... А якщо й додадуть тобі до трьох літ ще пару молодих років, то що це значить? Роком більше, роком менше, все одно, де тиняться — скрізь советська влада! — відрубав одесит і знов засміявся.

— Твої дуже „партейні“ мозки треба прополоскати, провітрити свіжим північним або сибірським вітерцем, тоді вони стануть думати як Одеса-

мама... хе-хе-хе! — додав одесит. — А анекдот новому товаришеві я розкажу, щоб він знав, як відповідати своєму слідчому. Хочете? Так слухайте, хе-хе-хе-хе...

— Ну, так от, одного разу Одеське ГПУ викликало до себе жидів і питає: — „Скажіть, Аронштейн, чи правда, що ви лаєте советську владу?“ — „Што ви щітаєте мене за какой-нибудь авдіот? Пусть она, проклятая, провалиться вам, щоб я ее когда-нибудь трогаю!“ — відповів зляканий жид.

Камера анов засміялась. — Як бачите, ніякої політики тут нема, а секоти донесли політкомісарові, і мене заарештували, — показав пився вставити колишній червоноармієць.

— Нічого, нічого, товаришу червоноармієць, і вам треба трошки попитати сосонки та ялинки, та з тачечкою показатися, — заговорив знов о-

десит. — П'ятирічку треба комуусь виконувати. Течки носити і всякі говорильні вештатувати — одне, а канали рити — друге, хе-хе-хе.

Колишній червоноармієць мотнув головою і рішуче вигукнув:

— Все одно я буду скаргитися в Москву, і свого дійду!

— Чудак ти, Божий чоловіче, ти не перший і ти не останній. Тобі вбили в мозок, що на місяць влада може бути й погана, а от у Москві — там справжня, справедлива... Однакова вона скрізь. Сотні тисяч людей сидять за анекдоти, Москва про це знає. І коли б твій Калінін їх позвільняв, хто ж тоді соціалізм будувати би?!

Пригадуючи попередження Напайкі, я окинув усіх поглядом і подумав: „Хто ж із цих сімох чоловіків шпингун? В цій різномірній публіці труд- було відразу розібратись, і я вирішив перевести розмо-

ву на іншу тему.“

— Ну, як же вас тут годують? — звернувся я зразу до всіх.

Шістьсот грамів хліба, ложка цукру, баланда на обід, окріп на закуску, а решта приварку буде видано в кінці п'ятої п'ятирічки, — знову кинув дотепом одесит, і камера ще раз засміялась.

Решту годин цього дня ходили в закритий двір на прогулянку, обідали, спали, грали в шашок і шах, виробляли із хліба, потім пили вечірній чай і готувалися до ночі. Кожний із арештованих чеків виклику до слідчого, і до цього готувався.

Я теж сподівався виклику, і готувався до можливих несподіванок і запитань...

Годині о дев'ятій у камеру ввійшов вахтер, викликав мене в коридор і передав конвойцеві. Той глянув на мене, витяг із кобура „наган“ і, по-

В. Петренко.

УКРАЇНЦІ Й МОСКАЛІ

Цілоком інша була лінія етногонії і формації московської нації.

Перш за все, формації московської нації були кривичі, яких наш літопис навіть не зараховує до „славянського язика” і які, як це стверджує найбільш знавець російської археології Спіцин („Владимирские курганы” заселяли в X ст. Ростовську область, себто центральну Московщину, Ярославль, Суздаль, Юрьев і Переяслав (Заліський) а в XI і XII ст. збільшилися ще через асиміляцію ними східних фінів. Ні кривичі, ні радимичі, ні сіверяни — жоден з них не мали ніякого відношення до вище згаданих кривичів.

Насувається питання, скільки ж було тих фінів, що їх засимілювали? (з'ясували) кривичі? Наша літопис каже, що там на Московщині були: „Чудь, Лівь, Водь, Імь, (Чухна), Вєсь, Гєрмь, Мєрє, Муром, Мордва, Мокша, Мєшєрє, Череміси, Югра, Печора, Корель, Зиряне, Самоядь, Ёрза й інші, всього 18 племен фіно-уральських. Крім мов господарську культуру, а саме північно-західну систему хліборобської культури зі сохою, як інструментом, з конем як рушійною силою і з овном для штучного суснення зерна. І ця обставина краще, ніж що інше, нагадує різницю і взаємну собі чужість між українською культурою на водах і з плугом або ралом, зі стодолами або клунями, яка тісно зв'язана з Малою Азією, і між культурою Московською з її конем, сохою і овном. Вся термінологія сільсько-господарська у нас зовсім інша ніж на Московщині. Так само ми маємо жалюгідні діалекти між Україною і сусідньою Московщиною; тоді як на пограниччі між Україною і Білоруссю, Польщею і Словаччиною такі неперекладні діалекти існують.

Московські учні А. А. Шахматов, Срезневський, Соболевський, Ляпунов, Карінський, Обнорський, Філіппов і Філін цілоком фальшиво представляють етногонію і формацію московської нації. Вони виводять „русских” (москалів) із Старої Русі з її прарусської мовою, з якої потім вишлють окремо малоруську, білоруську і великоруську мови.

В дійсності справа малася якраз навпаки, — раніше на території України витворилася українська мова, потім пізніше білоруська, а потім московська.

Говорячи про спорідненість українського народу з різними слов'янськими народами, проф. В. Шербаківський каже:

Українці балканських слов'ян, чехів, словаків та поляків об'єднує наявність передньо-азійської або динарської раси, якої у білорусинів і москалів зовсім нема. Це показує, що з праслов'ян вийшли тільки балканські слов'яни, українці та західні слов'яни, тобто, чехи, словаки й поляки.

Білорусини та їхня мова були вже витвором пізнішим, який склався не під безпосереднім впливом праслов'ян, а під впливом уже українців і їхньої мови через племена дреговичів, можливо теж, що і під впливом радимичів і вятичів, себто польських племен. Білорусини таким чином були другим ступнем слов'янізації.

Третім ступнем слов'янізації були москалі. Ця слов'янізація сталася вже на очах нашого літописця, отже історії. На Московщині зовсім немає динарської раси.

Слов'янізація білорусинів закінчилася ще у IX сторіччі, а слов'янізація фіно-уральської Московщини почалася приблизно десь у другій половині IX ст. На схід від Москви переселилися вже самі змосковщені фіни, що полегчувалося тим, що разом із християнством прийшла на Московщину з України письменність та що староболгарська мова стала богослужбовою й літературною мовою.

За Шахматовим і іншими московськими ученими царської Росії, що їх ми вище вчислили, йдуть і московські советські вчені.

На особливу нашу увагу заслуговує праця советського вченого, проф. В. В. Мавродіна п. з. „Формирование русской нации” (Ленінград, 1947), тим більше, що він силкується узгодити свої виводи з основними поглядами Леніна й Сталіна, через що його праця набирає офіційного характеру.

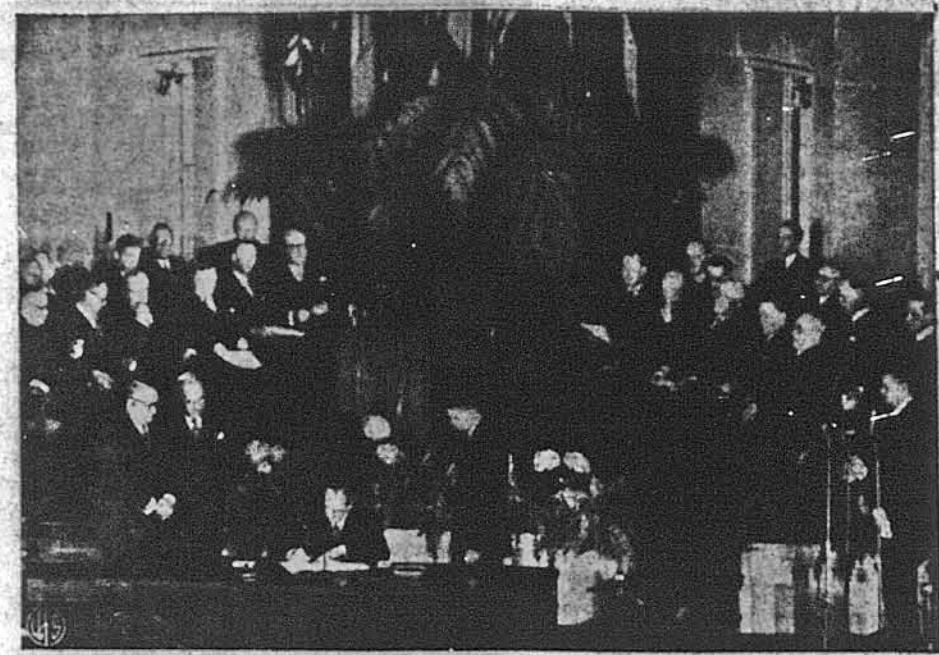
Якже ж проф. Мавродін з'ясовує формацію московської нації?

Ставлячи питання про походження слов'ян він виходить від безумовно слушного принципу: „Ні один народ як фізична величина не зникає безслідно. Народ вічний. І жоден народ, що його ім'я, мова, культура, обичаї і самі соматики (тілесні) особливості впродовж часу не зникають, все ж таки проводять життя у постаті своїх далеких нащадків. І старі племена слід уважати за творчу силу формації пізніших і сучасних народностей і націй”.

Маючи на увазі цей принцип, слід отож прийняти, що етногонія і формація українців і москалів різні. Українці й москалі, як ми бачили вище, дві різні раси. Перші уявляють собою чисто динарську расу і слов'янський тип, другі є чужої раси та уявляють собою мішанину слов'янського походження, коли кривичів уважали за слов'ян і фіно-уральців.

Однак проф. Мавродін, хоча кладе в основу свого дослідження наведений принцип, у вигляді свого, як ми даві побачили, далеко відходить від правильної лінії етногонії і формації московської нації.

Автор шукає і знаходить далекі гіпотетичні предків слов'ян, яких іноді називають праслов'янами, серед скитів, хоча вони не були слов'янами, а тільки тим етнічним субстратом, із якого сформувалися слов'яни. Ці далекі предки слов'ян сформувалися, на думку автора, у I—II св. до Р. Хр. I—II ст. по Р. Хр. В цьому часі, на думку автора, різні племена східної і центральної Ев-

ПІДПИСУВАННЯ ПІВНІЧНО АТЛАНТИСЬКОГО ПАКТУ. — Картина, яку маємо перед собою, представляє велику справді історичну подію, що відбулась недавно в Вашингтоні. Це зібрані представники 12 держав, щоб покласти свої підписи під Північно Атлантийський Пакт. На картині лежить підпис секретаря стану Діа Ачесона, а зліва біля нього стоять і приглядаються підписові президент Труман і віцепрезидент Барклі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Доповіді й збірка на У. Н. Р.

Як всім відомо, місто Трентон є столицею містотейтсу Нью Джерсі. Зі згляду на його слабо розвинену індустрію, тут мало нашої старої імміграції. Трентонська громада налічує заледви 270 душ, між якими, як і всюди, не бракує „червоник”. Більшість розкинута по фермах околиці Трентону, що справляє незручності і труднощі, щоб добитися до свого осередку. Треба одначе признати, що й в тих обставинах українська громада при православній парафії може вказати поважні осіли на культурно-освітньому та громадському полі. Це треба завдячувати у великій мірі невпинній праці о. М. Запаринюка. За його ініціативою побудовано тут в році 1940 величезний Український Народний Дім, котрого вартість сьогодні виносить \$80,000. З боку наших єдинокровних братів, котрі дали себе опутати большевицькій фальшивій пропаганді

ропи злились в єдиний слов'янський масив.

З IV—V ст. починається, а в VI ст. закінчується дуже інтенсивний процес дифенційції слов'ян. До цього часу, каже автор, слід віднести розпад слов'янства на три галузі: східну, південну й західну. Східна галузь слов'янства, на думку автора, ділиться на дві групи, південно-східні слов'яни, каже автор, проникли в VI і VII ст. на південь, де були анти, а останні ще раніше проникли на північ і зливаються зі своїми „сородичами” в єдиний етнічний масив.

Розуміється, цей процес взаємного проникання антив і північно-східних племен та злиття їх в єдиний етнічний масив, об'єктивно, як ми бачили, — невірний.

Це злиття антив і північно-східних племен означає — на думку автора — етнокультурну і мовну єдність. Ця єдність доповнюється в VIII і IX ст. єдністю політичним життям. В тому часі освоюється „древнерусская” держава, Русь, в якій „русский” народ становить етнокультурну, мовну і політичну єдність. Слово „народ” уживає автор саме в етнічному значенні. Уживаючи термін „народ”, а не „народність”, ми тим самим, каже проф. Мавродін, усуваємо плутанину, що може виникнути, оскільки термін „народність” буде вживатися нами в дальшому викладі по „відношенню до етнічного поняття пізнішої доби в XV і XVI ст.: „русский народ” в IX—XII ст. і „великорусская, малорусская і білорусская” „народности” в XV і XVI ст.”

(Кінець буде).

сторони європейської еміграції, що були спричинені колективним життям по-таборах та тяжким матеріальним положенням. Найбільшим досягненням європейської еміграції є те, що всі діючі українські політичні партії на еміграції і групи (за винятком одної) зрозуміли потребу теперішнього часу, сконсолідувалися, та створили український політичний центр, — У. Н. Раду та її Виконний Орган. Далше закликає, що мусимо усі зосереджуватись коло У. Н. Ради і піддержувати її матеріально.

Бесідник згадав рівнож за великі досягнення в Америці нашої давньої імміграції в усіх ділянках українського життя, як теж її допомогу вивольним змаганням українського народу.

Далше переходить промовець до завдань цілої української імміграції, до потреби розкрити перед західним світом суть большевизму та змалювати світові те нещастя, яке Совети прагнуть йому нажити. Треба інформувати світ, що український народ перший підняв зброю проти червоної Москви і по сьогоднішній день її не випускає з рук і не випустить, пока не виборе Незалежності Самостійної Української Держави.

На закінчення доповідач закликав далше жити двома — з залишеним нашим народом на рідних землях, котрий безвипинно бореться проти окупантів та спомогати його матеріально. Теж закликав допомагати скитальцям, щоб за всяку ціну їх дістати на вільну землю Вашингтона. Опинившись тут, скитальці не будуть дарувати, лише скріплять свої сили, а як прийде слушний час і, почують гомін дзвонів на святоюрській горі і в Софійському Соборі, теж стануть у бойові ряди, піднімуть жовто-блакитний прапор та допоможуть закріпити волю українському народові.

Збори закінчено відспіванням гімну „Ще не вмерла України”.

По зборах п. Бірман взявся збіркою на фонд У. С. Ради.

Переслано до У. Н. Ради, а решту призначено на скитальців. Жертвували по \$2: Г. Бірман, Л. Голянок, Я. Бойко, Н. Забитовський; по \$1: о. Запаринюк, о. Мостинський, М. Палазій, П. Лещук, В. Трух, М. Соїка, М. Купецька, А. Велика, А. Шумська, М. Мартинюк, П. Едлінський, С. Костів, З. Трух, Н. Харадчак, М. Палазій, М. Стоякевич, Г. Сидор, М. Бородайкевич, С. Маланчук; М. Рехліцька \$1.50. — Решта дрібними.

С. М-чук.

ВСТАВЛЯЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМЧАСОМ СТАВЛЯЙТЕ СПІВЛАДНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ НОВОГО МАЕТКУ ЦЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

РОСІЯ—ВЕЛИКА ТЮРМА НАРОДІВ

Дня 25-го березня 1949 року українці табору Корнберга разом з іншими народами країн, які поневолені московсько-большевицьким імперіалізмом, заманіфестували свою дружність і спільне прагнення до боротьби з спільним ворогом, який тепер загрожують всьому цивілізованому світові. На спільних зборах, у своїх виступах і резолюціях, заявили свій однодушний протест.

Із самого ранку табір прийняв святочний вигляд і весь народ цілий день був у пості і в святочному настрої. В обох церквах відбулися Служби Божі і панакхиди по загинулих у тюрмах і концтаборах СССР: митрополітів, єпископів, священників і мільйонів світських віруючих. По відправі всі пішли колонами, з прапорами й великою кількістю транспарентів, по вулицях табору. На транспарентах були такі кличі: „З нами Бог”, „Геть з безбожництвом”, „Большевизм ворог релігії”, „Христос наша сила”, „СССР—тюрма народів”, „Хай живе Самостійна Соборна Україна”, „Вимагаємо розподілу Росії на вільні національні держави”, „Хай живе Антибольшевицький Блок Народів”, „Хай живе Українська Повстанча Армія” і т.д.

Спереду, з українським прапором, ішов доволі великий загін большевицьких тюрем і концтаборів, потім українські і німецькі священники, Табора Рада й Управа, латиші, литовці, естонці, мадяри із своїми прапорами, чехи, росіяни, німці, українські політики Жінок, ОУН, СВВ, ПЛАСТ, школа, поліція, СУМ, українці з табору в Герсфельді і решта таборян. Під час демонстрації й мітингу були присутні теж і американці.

О 17-й годині демонстрація зайшла до гарно оздобленої театральної зали, де адміністратор табору короткою промовою відкрив протестну збори і присутні вшанували однохвилинною мовчанкою загинулих у катівнях СССР. Адміністратор табору покликав Президію зборів, яка складалася з представників усіх присутніх народів. З промовами виступили два українські священники, німецький священник та український професор, які всебічно висвітлювали жорстоке переслідування і нищення Церков червоним сатаною та нищення невинних народів у тюрмах, концтаборах і таборах примусової праці в СССР — великій тюрмі народів.

Після виступів зачитано проект резолюції. Після одностайної ухвали резолюції (було оплесків), всі зібрані пі-

РІДНІ БУДЯКИ

Люблю будяки, осет, полин, добуху, та всякий бурян. Мабуть покутує в мені сентимент давніх дитячих літ до тієї розкішної флори українських загумінок. Бувало батько й не заходить туди з косяком. То ж ті грубі пні будяків хіба сакірою зрубував би.

Оттам ішла все найкраща забава. А які то будяки були! Як дуби. Хоч конем їх обізди. Одні цвіли рожево-лілейними квітками, другі отвірляли до сонця свої пухнаті головки, там знову сидів пестрий щиглик і смачно заїдав сухі зеренця. В тіні зеленого, добухового парасоля можна було так солодко поспати. А як крутив у носі полин, присмажений розпаленим, літнім сонцем!

Не диво, що й сьогодні — вже в моїй осені — люблю оті будяки, так як люблю кожну квітку, ія к тільки стріну її, зриваю і складаю у вязанку.

Стрічаю наші будяки і на американському ґрунті, такі розкішні, як ті, що росли колись на рідному полі. На разі зривав їх два. Ось вони.

Написав один український музикант про крадіж української пісні якимсь там „таварішем”. Крадіж звісно, поганий вчинок істоїть в колізії зі сьомим параграфом Господнього, карного кодексу. Наш музикант записав крадіж чомусь до восьмого параграфу, а тимсамим і сам прогрішався проти тієї заповіді. Чи не пишній будяк!

А другий, зриваний на іншому місці. Пише один наш учень проповіді на тему валефродизму і приписує авторство поєми свого творчого натхнення — „Конрада Валленрода” — Генрикові Сенкевичові, хоч загально відоме, що цю поему написав Адам Міцкевич 1828-року, рівно вісімнадцять літ перед тим, як народився Г. Сенкевич.

Люблю рідні будяки!

М. Коко.

діймаються і могутній, і сильний їх голос молитви: „Боже Великий, Творче Всесильний...” високо лине до неба.

С. Глад.

ПРАВДИВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОР ПІД СОВЕТАМИ
(Українські Приповідки-Частівки)
Зібрав Гр. Сенько
Ціна 25 центів.
З цих приповідок кожен може переконатися, що думає український народ про комуністичний устрій в Советському Союзі.
Замовлення враз з належністю слати до:
"СВОБОДА"
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

ВИПРОДАЖ ПОВІСТОК

1. Вільний Чоловік і інші оповідання, С. Костів	40 ц.
2. Збірка повісток	10 ц.
3. Людоїди — С. Костів	25 ц.
4. Росія й Україна — Михайленко	15 ц.
5. Оповідання Куліша	15 ц.
6. Спачечий Дог — Лепкий	20 ц.
7. Починок — Лепкий	15 ц.
8. Навернений Грішник	20 ц.

Разом за ціну \$1.00

Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"
61-63 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

Чому ще нема у вас
такої цінної книжки про наше життя в Америці, яку повинні ми дати в руки молодого покоління, щоб знало, чим ми тут жили, якими ідеалами і мріями, і що з того досягнули, а що ще треба добувати?
А такою книжкою є:
ЮВІЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ
виданий з нагоди П'ЯТДЕСЯТЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ У. Н. СОЮЗУ.
Ціна за Альманах, що має понад 300 сторін друку: \$2.50.
Замовляйте, пишучи на таку адресу:
СВОБОДА
61-63 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.
ЗАВВАГА: Хто замовить в Альманах не в Пропагандистську Книжну У. Н. Союзу, дістане обидві книжки за \$3.00.
Замовлення в Канаді треба платити американською валютою.

